

รายงานการวิจัย
การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริม
พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ปราณี ชันติวงศ์
ผู้ดูแลเด็ก
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ประจำภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2559
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

บทคัดย่อ

ชื่อรายงาน : การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
สำหรับเด็กปฐมวัย

ชื่อผู้จัดทำ : นางสาวปราณี ขันดวงค์ ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้น 3 ขวบ อายุ 3-4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 15 คน 1 ห้องเรียน แบบแผนการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน – หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย แบบทดสอบวัดความรู้พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งแบบสังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย และแบบประเมินพัฒนาการด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลของการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่ามีประสิทธิภาพตามสมมติฐาน
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบความรู้พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ผลการทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กมีทักษะการปฏิบัติด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กมีการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก การแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิติกรรมประกาศ

การศึกษาทำวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รศ.ดร.ยุภาดิ ปณัธราช มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ ผศ.เพชร บุดสีทา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ข้อคิดเห็น รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่ เมตตา ห่วงใย และคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์จุฑาทิพย์ โอบอ้อม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อีกทั้งนางปัทมา สิงห์เถื่อน ครู กศ. 1 สาขาปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่ศรีนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 และนางอภิญญา โพพินิจ ครู กศ. 1 สาขาปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปางสุด สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้คำแนะนำช่วยเหลือในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความถูกต้องเหมาะสม อย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณครอบครัว หัวหน้าสถานศึกษา เพื่อนร่วมรุ่นที่คอยให้คำปรึกษา ให้ความรัก ความห่วงใย ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา และที่สำคัญขอบคุณเด็กๆที่น่ารัก ของคุณครูที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และให้ความร่วมมือในกิจกรรมเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการะคุณแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยได้รับอย่างมีคุณค่ามหาศาล

(นางสาวปราณี ชันติวงศ์)

ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม.....	10
หนังสือนิทาน.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น	
ในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ	23
ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น	
ในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับปฐมวัย.....	32
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน- หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย.....	35
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	44
อภิปรายผล.....	45
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	50
ภาคผนวก ก -รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	51
ภาคผนวก ข -แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนวัตกรรม หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยของผู้เชี่ยวชาญ.....	56
ภาคผนวก ค -คู่มือการใช้แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน – หลังจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย -แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน – หลังจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย -คู่มือการใช้แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยก่อน – หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย -แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับ เด็กปฐมวัยก่อน – หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย	

สารบัญ (ต่อ)

	-คู่มือการใช้แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมสำหรับปฐมวัยก่อน –หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับ เด็กปฐมวัยก่อน –หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย.....	59
ภาคผนวก ง	-คะแนนแสดงผลความรู้พฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยก่อน-หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย -คะแนนแสดงผลทักษะพฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยก่อน-หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย -คะแนนแสดงผลจิตพิสัยพฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยก่อน-หลังการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย.....	69
ภาคผนวก จ	ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริม พฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย.....	76
ภาคผนวก ฉ	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
ประวัติผู้รายงาน.....		89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้ององค์ประกอบหนังสือนิทานส่งเสริม พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	33
2 แสดงคะแนนวัดผลการทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย.....	35
3 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย.....	37
4 แสดงคะแนนวัดผลการสังเกตทักษะด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม จากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็ก ปฐมวัย.....	38
5 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย.....	40
6 แสดงคะแนนวัดผลการสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม จากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็ก ปฐมวัย.....	40
7 แสดงผลการเปรียบเทียบจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน และหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 หมวด 1 มาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 กำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า “การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม” หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ(2546) ได้กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ในตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 8 ว่าด้วย การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตัวบ่งชี้ที่ 2 ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งการพัฒนาการด้านสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นบทบาทสำคัญของครูในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน อีกทั้งฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัยและการมีนิสัยที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัย ขัดเกลา บ่มเพาะลักษณะนิสัยพฤติกรรมทางสังคม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่

ควรมุ่งเน้นไปที่พัฒนาการด้านสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญอย่างเดียว แต่ควรมุ่งเน้นการพัฒนาด้านสังคมควบคู่ไปด้วย

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนเด็กระดับปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะฝึกพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ว่าด้วยการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผู้รายงานจึงจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ และการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีแนวความคิดอยู่บนฐานความคิดในการสร้างกระบวนการที่เด็กได้สัมผัสเป็นประสบการณ์ตรงจริง และคิดต่อการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม อย่างสอดคล้องกันเหมาะสมกับบริบทของวัฒนธรรมไทยที่หล่อหลอมชีวิตเด็ก ทั้งนี้ ยังสามารถช่วยแก้ปัญหาเด็กปฐมวัย การเล่นหรือทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ไม่ช่วยเหลือ/แบ่งปัน หรือรับฟังความคิดเห็นของคนในกลุ่ม การเล่นคนเดียวโดยไม่สนใจ และการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน เช่น ไม่สามารถรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้ การรอคอยตามลำดับก่อน-หลัง เช่น การเข้าแถวแข่งเพื่อน ไม่สามารถควบคุมตนเองขณะรอได้ เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยไม่เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ว่าด้วย การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จากการศึกษางานวิจัยของ (สมใจ พวงมาลี, 2549, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อพัฒนาด้านสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบหุ่นมือสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพัฒนาด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบหุ่นมือเป็นรายสัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1- 8 สูงขึ้นทุกสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ (สายทิพย์ บำบัดภัย, 2552, หน้า

บทคัดย่อ) เรื่องผลของการเล่นิทานโดยพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย ผลจากการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนจริยธรรมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนทดลองทั้งด้านความมีวินัยและด้านความเอื้อเฟื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) และยังพบว่า จากการตอบแบบสอบถามของพ่อแม่ และครูต่อพฤติกรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเช่นกัน จากผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ผลการเล่านิทานก่อนนอนของพ่อแม่ทำให้เด็กปฐมวัยเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมจริยธรรมได้ ดังนั้นจึงนำผลการเล่านิทานก่อนนอนดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มอื่นต่อไป อีกทั้ง(สุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์, 2555, หน้าบทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและ จิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 รวมถึง (นางวิไลศักดิ์ ราสี, 2553, หน้าบทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านการเอื้อเฟื้อ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดประสบการณ์ปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.91/88.18 และมีค่าประสิทธิผลเท่ากับ 0.7778 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 77.78 โดยสรุป แผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย โดยใช้นิทาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเหมาะสม สามารถนำไปพัฒนา นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อได้ดี จะเห็นได้ว่าหนังสือนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เมื่อนำมาทดลองจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และ(นฤมล จิวแพ, 2549, หน้าบทคัดย่อ) เรื่อง ผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อของเด็กปฐมวัย ผลจากการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เล่านิทานประกอบภาพก่อนมีพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้หนังสือนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เมื่อนำมาทดลองจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จากสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านสังคมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ใช้สำหรับการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย โดยผ่านการจัดกิจกรรมเล่านิทานให้เด็กๆ ฟังทุกวัน ได้เรียนรู้ผ่านเรื่องราวของตัวละครในนิทาน เพราะนิทานเป็นตัวกระตุ้น ความสนใจให้เด็กอยากกระทำ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักปรับตัวและประพฤติปฏิบัติตนเองให้เข้ากับคนอื่นๆ ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ ต่อครูผู้สอน ผู้ปกครองใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพและเป็นคนดีของสังคมต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพอย่างไร
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพ
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้รายงานได้แบ่งการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย เป็น 2 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตการพัฒนาในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลและขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในการพัฒนาหนังสือส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยหนังสือนิทาน จำนวน 1 เล่ม

เรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก”

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย คือ

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการด้านการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน

2.2 เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงกัก จังหวัดนครสวรรค์ ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ อายุ 3-4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน 1 ห้องเรียน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยและผลเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนผู้ชาย-ผู้หญิงอายุระหว่าง 3- 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา เพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

หนังสือนิทาน หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นมา โดยมีเนื้อเรื่องที่แต่งขึ้นตามจินตนาการ หรือสร้างจากเรื่องจริง โดยมีเนื้อหาที่แฝงความรู้ คุณธรรม และคติสอนใจ

หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม หมายถึง หนังสือที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม เรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก” มีเนื้อหาสอดคล้องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนอยู่ร่วมกับผู้อื่น การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น การรับฟัง/แสดงความคิดเห็น การมีน้ำใจ การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การรู้หน้าที่ที่มีความรับผิดชอบ การช่วยเหลือแบ่งปัน

ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องขององค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสอดคล้องกันอย่างแท้จริง

ผลการพัฒนาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม หมายถึง เด็กปฐมวัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และปฏิบัติตามระเบียบของสังคมรวมทั้งมีเจตคติต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นในวิจัยครั้งนี้ สามารถพัฒนาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งครูผู้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำหนังสือนิทานดังกล่าวไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยได้อีกทั้งช่วยพัฒนาให้เด็กมีความรู้ ความสนุกสนาน เพลิดเพลินและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ดำเนินการ ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักของเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 2.1 ความหมายของพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
 - 2.2 การส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
 - 2.3 ทฤษฎีพัฒนาการด้านสังคม
3. หนังสือนิทาน
 - 3.1 ความหมายของนิทาน
 - 3.2 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของนิทาน
 - 3.3 ประเภทของนิทาน
 - 3.4 การเลือกนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 3.5 รูปแบบการเล่านิทาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดปรัชญาการจัดการศึกษา การอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทของสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิต ให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี*บนพื้นฐาน การอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตาม ศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี โดยมุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้นๆ พัฒนาการแต่ละวัยอาจเกิดขึ้นตามวัยมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู และประสบการณ์ที่เด็กได้รับ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3-5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 3-5 ปี ด้านสังคม มีดังนี้

1. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
2. เล่นหรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. รู้จักการไหว้แสดงความเคารพ
4. รู้จักรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ความหมายของพฤติกรรมการณ์การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 200) ได้ให้ความหมายของพัฒนาทางสังคมว่าหมายถึงพัฒนาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ พฤติกรรมเหล่านี้ รวมทั้ง ส่วนหนึ่งและเจตคติที่เนื่องมาจากค่านิยม และเจตคติส่วนที่เป็นลักษณะเฉพาะตน รวมทั้ง ส่วนที่สัมพันธ์หรือร่วมกับบุคคล ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 61) ได้ให้ความหมายของพัฒนาการทางสังคมไว้ว่า เป็นการสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนสร้างความมั่นใจศรัทธาทั้งต่อตนเองและผู้เกี่ยวข้อง คุณลักษณะประจำตัวเฉพาะของบุคคลที่พึงประสงค์ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เมื่ออยู่ร่วมกันเล่นร่วมกัน และทำงานร่วมกันของเด็ก ซึ่งมีลำดับพัฒนาการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติเพื่อตนเองตามคำสั่ง
2. การเลือกปฏิบัติเพื่อตนเอง
3. การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของกลุ่ม
4. การเลือกปฏิบัติผลงานของกลุ่ม
5. การปฏิบัติตามกฎและระเบียบของสังคม
6. การเลือกปฏิบัติเพื่อผลดีของสังคม

นอกจากนี้แล้วต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:10) ได้ให้ความหมายของพัฒนาการทางสังคมว่าหมายถึงการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ที่สังคมนั้นๆ ยอมรับ และสามารถปฏิบัติตนตามบทบาทได้อย่างถูกต้อง โดยที่รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น ๆ

สำหรับนิตยา คุชภักดี (2543 : 43-48) ได้ให้คำจำกัดความว่า พัฒนาการด้านสังคม เป็นการ เปลี่ยนแปลงความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นและดำรงตน ในสังคมพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดโดยสังคมและวัฒนธรรม ที่อยู่ร่วมกับเด็ก จะเป็นตัวกำหนดว่าเด็กควรจะถูกเลี้ยงดูและอบรมอย่างไรและลักษณะใดคือเป็น “ปกติ” หรือเป็นลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ของชุมชนหรือครอบครัวนั้นพัฒนาการด้านสังคมยังครอบคลุมไปถึงความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง การรู้ผิดชอบชั่วดี คุณธรรมและการปรับตัวในสังคม

รวมทั้ง เฮิร์ลลอค (Hurlock, 1978 : 228) ได้กล่าวถึงความหมายของพัฒนาการทางสังคม หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เพื่อจะเข้าสังคมได้ การที่เด็กจะเข้าสังคมได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. ลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งหมายความว่า เด็กจะเข้ากับสังคมได้ดีต้องประพฤติตามแนวที่สังคมยอมรับ และนิยมชมชอบ ซึ่งสังคม แต่ละสังคมย่อมมีมาตรฐานของตนเองว่าอย่างไรจึงเหมาะสม เด็กจะต้องเข้าใจมาตรฐานและปฏิบัติให้สอดคล้องกัน

2. บทบาทในสังคม ซึ่งหมายความว่า แบบแผนพฤติกรรมที่ยึดถือปฏิบัติเป็นธรรมเนียมในสังคมมาเหมือนกัน บทบาทสังคมดังกล่าวได้แก่ บทบาทของพ่อแม่ ของเด็ก ของครู ฯลฯ บทบาทเหล่านี้กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานสำหรับสมาชิกในสังคม การปฏิบัติตนไม่สมกับบทบาทที่สังคมกำหนดขึ้นทำให้เกิดปัญหาทางการปรับตัวเข้ากับคม และอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขไม่ได้

3. ทักษะติดต่อสังคม ซึ่งหมายความว่า ความรู้สึกของเด็กที่มีต่อสังคมเด็กจะต้องรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีหน้าที่ที่จะต้องเกี่ยวข้องและให้ความร่วมมือกัน หน่วยงานต่างๆในสังคมที่เข้าสังคมได้ดีและรู้สึกพอใจในกิจกรรมทางสังคม

สรุปได้ว่า พัฒนาการด้านสังคม เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเอง บุคคลใกล้ชิดตัวรวมไปถึงบุคคลอื่นในสังคม ซึ่งการที่เด็กจะมีพฤติกรรมเหนือคุณลักษณะที่พึงประสงค์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับกรอบอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ที่อยู่รอบตัวเด็กเป็นสำคัญ ทำให้เด็กสามารถรู้จักช่วยเหลือตนเองการรู้ผิดชอบชั่วดีคุณธรรม และการปรับตัวในสังคม โดยรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

การส่งเสริมพฤติกรรมอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

การส่งเสริมลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 253 : 58)

1. การปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่เด็กการอบรมสั่งสอนเด็กด้วยความรัก ความเข้าใจ และมีเหตุผล รวมทั้งการเป็นแบบอย่าง ลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกในสังคมจะช่วยสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในการพัฒนาลักษณะนิสัยอันเป็นที่พึงปรารถนาของสังคมเมื่อเด็กเติบโตขึ้น

2. การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเอง เด็กปฐมวัยจะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งรอบตัว โดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง การเสริมแรงกระตุ้นให้เด็กสนใจช่วยตนเอง มีระเบียบวินัยในการทำกิจวัตรประจำวัน ช่วยฝึกความเป็นตัวของตนเอง รู้จักซึ่งจะพัฒนาไปสู่การรู้จักรับผิดชอบของตนเอง ซึ่งจะพัฒนาไปสู่การรู้จักช่วยเหลือ และรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวมต่อไป

3. การส่งเสริมประสบการณ์ ความสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม ควรฝึกให้เด็กปฐมวัยรู้จักตนเองได้ รับรู้ความรู้สึกและการกระทำของผู้อื่นมีทักษะทางสังคมที่เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของเด็กตามวัยจะช่วยให้เด็กเรียนรู้การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นในสังคมได้อย่างราบรื่น เหมาะแก่กาลเทศะ โดยการสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้รับกำลังใจ หรือคำชมเชยเมื่อแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และคำแนะนำแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

4. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเล่นของเด็ก เด็กเรียนรู้สังคมและสิ่งแวดล้อมจากการเล่นร่วมกับเพื่อนวัยเดียวกันหรือผู้ใกล้ชิด ขณะเล่นนั้นเด็กเรียนรู้การสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน มีการยอมรับบทบาทซึ่งกัน และกันรู้จักการแบ่งปัน และการผลัดเปลี่ยนรวมทั้งความร่วมมือทำกิจกรรมร่วมกัน

5. การยอมรับความแตกต่างทางบุคลิกภาพของเด็ก เด็กแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันตามธรรมชาติการอบรมเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมไม่เหมือนกัน เช่น เด็กบางคนปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย แต่บางคนต้องใช้เวลาในการปรับตัวระยะหนึ่ง เด็กบางคนอารมณ์มั่นคงมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น แต่บางคนเจ้า อารมณ์ หงุดหงิดง่าย

ทฤษฎีพัฒนาการด้านสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura) จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา(Bandura, 1977:22-27) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้พฤติกรรมจากประสบการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งทางตรง (Direct Experience) คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองและโดยอ้อม (Indirect Experience) คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นหรือเรียนรู้จากตัวแบบ (Learning

Through Modeling) ซึ่งเป็นการ เรียนรู้โดยการอาศัยกระบวนการสังเกต (Observational Learning Process) การเรียนรู้ส่วนใหญ่ในชีวิตประจำวันเป็นการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสังเกตตัวเองซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ

1. กระบวนการการสนใจ (Attentional Process) เป็นกระบวนการเลือกและรับรู้ลักษณะของพฤติกรรมที่สำคัญของตัวแบบ โดยผู้สังเกตจะต้องมีความสนใจและรับรู้ลักษณะที่สำคัญให้ถูกต้องแล้วนำสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาสรุปรวบรวมไว้เป็นขั้นตอนเพื่อให้ง่ายต่อการจำ ซึ่งความสนใจนี้จะทำให้สามารถจำแนกพฤติกรรมที่สำคัญออกจากพฤติกรรมอื่นของตัวแบบได้ การรับรู้จะเกิดขึ้นได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการสนใจจากผู้สังเกต ได้แก่ ความสามารถในการสังเกต การรับรู้ การแปลความ การรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกต หรือจากโครงสร้าง และลักษณะของตัวแบบ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน ความน่าสนใจของตัวแบบ รวมทั้งองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภาพ ระหว่างตัวแบบกับผู้สังเกต

2. กระบวนการคงไว้ (Retention Process) เป็นกระบวนการของการจำเป็นการรวบรวมลักษณะที่ได้จากการสังเกตไว้ในระบบความจำในรูปของสัญลักษณ์ (Symbolic Forms) อันได้แก่ จินตภาพ (Image) และภาษา (Verbal) เมื่อบุคคลได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบที่ตนสนใจ การรับรู้จะเกิดขึ้น และเมื่อพฤติกรรมสิ้นสุดลง มโนภาพของพฤติกรรมดังกล่าวจะยังคงอยู่ในความทรงจำและถูกดัดแปลงเป็น สัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งสามารถจดจำได้ง่ายและนานกว่า

3. กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process) เป็นกระบวนการแปลงสัญลักษณ์ในระบบความจำออกมาเป็นพฤติกรรม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้จะถูกต้องหรือใกล้เคียงกับตัวแบบหรือไม่ขึ้นอยู่กับปริมาณการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตและความสามารถที่มีอยู่ในบุคคลนั้น

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) การเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคมนั้นมนุษย์ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่ตนได้รู้มาทั้งหมด แต่จะเลือกพฤติกรรมของตัวแบบที่ก่อให้เกิดผลดีตอบแทนมากกว่าพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสีย การประเมินพฤติกรรมของตัวแบบจึงเป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ทำให้ตนพึงพอใจและปฏิเสธสิ่งที่ตนไม่เห็นด้วยหรือไม่พึงพอใจ

จากทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมเด็กเริ่มสร้างเอกลักษณ์ของตนเองสามารถแสดง ความรู้สึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมในสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้สามารถพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ให้เกิดการเรียนรู้ในการเข้ากับสังคม มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและวัตถุที่อยู่รอบๆ ตัวและเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้การส่งเสริมลักษณะพฤติกรรม

หนังสือนิทาน

ความหมายนิทาน

ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542(2546 : 588) ได้ระบุความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป

กิ่งแก้ว อรรถากร (2519, หน้า 12) อธิบายว่า นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสืบทอดกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มีส่วนมากที่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ และนอกจากนี้ยังอธิบายว่านิทานเป็นเรื่องเล่าทั่วไป มิได้ตั้งใจแสดงประวัติความเป็นมา จุดใหญ่เล่าเพื่อความสนุกสนาน บางครั้งก็จะแทรกคติเพื่อสอนใจไปด้วย นิทานมิใช่เรื่องเฉพาะเด็ก นิทานสำหรับผู้ใหญ่ก็มีจำนวนมากและเหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2518, หน้า 99-100) กล่าวถึง “นิทาน” ไว้ในหนังสือคติชาวบ้านว่า นิทานเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะที่เล่าสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน เพื่อความสนุกสนาน เบิกบานใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด เพื่อเสริมศรัทธาในศาสนา เทพเจ้า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นคติเตือนใจ ช่วยอบรมบ่มนิสัย ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เนื้อเรื่องของนิทานเป็นเรื่องนานาชนิด อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ความรัก ความโกรธ เกลียด ริษยา อาฆาต ตลกขบขัน หรือเรื่องแปลกประหลาดพิศดารธรรมดา ตัวละครในเรื่องก็มีลักษณะต่าง ๆ กัน อาจเป็นคน สัตว์ เจ้าหญิง เจ้าชาย อมนุษย์ แม่มด นางฟ้า แต่ให้มีความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมต่างๆ เหมือนคนทั่วไปหรืออาจจะเหมือนที่เราอยากจะเป็น เมื่อนิทานตกไปอยู่ในท้องถิ่นใดก็มักมีการปรับเนื้อเรื่องให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของถิ่นนั้น นิทานในแต่ละท้องถิ่นจึงมีเนื้อเรื่องส่วนใหญ่อคล้ายคลึงกัน คือ สภาพความเป็นมนุษย์ อารมณ์ ความรู้สึก รัก เกลียด ความโกรธ ฉลาด ขบขัน อาฆาตแค้น หรือทุกข์ สุข ส่วนรายละเอียดจะแตกต่างกันไปบ้างตามสภาพแวดล้อมและอิทธิพลของวัฒนธรรมความเชื่อของแต่ละท้องถิ่น

สุมามาลย์ พงษ์ไพบูลย์ (2542, หน้า 7) กล่าวว่า นิทานเป็นคำศัพท์ภาษาบาลี หมายถึง คำเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องประเภทใด แต่อยู่ที่ลักษณะการเล่าที่เป็นกันเอง แม้จะเป็นข้อเขียนก็มีลักษณะคล้ายกับการเล่าที่เป็นวาจา โดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาปากในการเล่า

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539:8) ได้ให้ความหมายว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการผูกเรื่องขึ้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนาน ตลอดจนแทรกแนวคิดเพื่อให้เด็กนำไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต

กุหลาบ ดันดิผลาชีวะ (2541:2-10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือ สิ่งที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจและให้การรับรู้กับเด็ก

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของนิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (2547:55-56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่านิทาน ดังนี้

1. เด็กๆหรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิด เป็นกันเองกับผู้เล่า
2. เด็กๆหรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกร่วมในขณะฟัง ทำให้เกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลายและสดชื่นแจ่มใส
3. เด็กๆหรือผู้ฟังจะมีสมาธิหรือความตั้งใจที่มีระยะเวลานานขึ้น โดยเฉพาะผู้เล่าที่มีความสามารถในการตรึงให้ผู้ฟังใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องที่มีความยาว
4. เด็กๆหรือผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เด็กๆและผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น
5. นิทานจะทำให้เด็กๆหรือผู้ฟังมีความละเอียดอ่อน รู้จักการรับและการมองโลกในแง่ดี
6. นิทานจะทำให้เด็กๆหรือผู้ฟังใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้
7. นิทานสามารถสร้างความกล้าให้กับเด็กๆหรือผู้ฟังโดยการแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ
8. เด็กๆหรือผู้ฟังจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน
9. นิทานช่วยสร้างเสริมจินตนาการที่กว้างไกลไว้ขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง
10. นิทานช่วยให้เด็กๆและผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง การออกเสียง การกระดกลิ้น ร เรือ และ ล ดังได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

และวรรณิ ศิริสุนทร(2539:30)และคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 137) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานดังนี้

1. สนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก
2. ผ่อนคลายความคับข้องใจ ได้รับความสนุกสนาน มีสมาธิ
3. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม พฤติกรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมรอบตัว พัฒนาการด้านภาษาความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ
5. ส่งเสริมการกล้าพูด กล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง
6. ช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น เด็กและผู้ใหญ่มีความใกล้ชิดและเข้าใจซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542: 15-20) และสันหพัฒน์ อรุณธารี (2542: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทาน ดังนี้

1. ช่วยให้ความบันเทิงเพลิดเพลินแก่ผู้ฟังและผู้เล่า
2. เป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความคิด พัฒนาการเรียนรู้ทางด้านภาษาและฝึกทักษะ

การพูด

4. ช่วยแก้ไขพฤติกรรมและสร้างเสริมคุณธรรม
5. ช่วยปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ
6. ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือความรู้ใหม่ๆ
7. สร้างเสริมนิสัยรักการอ่านแก่เด็ก
8. ส่งเสริมให้เด็กใช้หนังสือและช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน
9. ช่วยให้เด็กจิตใจสงบ หลับง่าย และหายป่วยเร็วขึ้น
10. ช่วยลดความก้าวร้าวและช่วยให้ผู้ใหญ่เข้าใจความต้องการของเด็ก

ส่วน สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2543: 15) กล่าวว่า นิทานช่วยชักจูงให้เด็กเกิดความเข้าใจ เกิดความซาบซึ้งในพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝังและนิทานยังเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญอีกด้วย

รวมทั้ง นฤมล จิวแพ (2549: 9) ให้ความสำคัญของนิทานที่มีต่อเด็กปฐมวัยไว้ว่า นิทานช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษา เพราะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังการพูด ในด้านอารมณ์และสังคม นิทานช่วยให้เด็กได้แสดงออกสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กด้วยกัน และระหว่างครูกับเด็ก ส่วนในด้านสติปัญญาและร่างกาย นิทานช่วยให้เด็กได้ฝึกคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ประเภทของนิทาน

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2543:34-36) แบ่งนิทานเป็นหลายประเภทโดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน ออกไป 4 ประเภทคือ

1. นิทานพื้นบ้าน เป็นนิทานที่จัดแบ่งประเภทตามรูปแบบของนิทาน
2. นิทานสมัยใหม่เป็นนิทานที่เกิดจากการนำนิทานพื้นบ้านมาปรับปรุงเนื้อหาสาระใหม่ให้เหมาะสมกับเด็ก แทรกข้อเท็จจริงทางสังคมและเรื่องที่ต้องการจะสอนเด็กลงไปด้วย
3. นิทานจากประสบการณ์เป็นนิทานที่แต่งขึ้นจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล หรือเป็นประสบการณ์ของผู้เล่านิทาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเสริมหรือแก้ไขพฤติกรรมบางอย่างต้องยึดหลักเกณฑ์ว่านิทานเรื่องนั้นๆต้องมีแก่นแท้ของความเป็นจริงอยู่ด้วย

4. นิทานจากจินตนาการเป็นนิทานที่ผู้เล่าใช้จินตนาการของตนมาแต่งเป็นนิทาน และเล่าออกมาทันทีโดยไม่มีการเตรียมเรื่องใดตรงเรื่องราวและภาษาที่ใช้ล่วงหน้า

สำหรับ สันหพัฒน์ อรุณธารี (2542: 17) ได้แบ่งนิทานตามรูปแบบสำหรับ เด็กปฐมวัย ออกเป็น 8 ประเภทดังนี้

1. นิทานปรัมปรา คือนิทานที่มีเรื่องค่อนข้างยาว ตัวเอกเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษ
2. นิทานท้องถิ่นคือนิทานที่ถูกเล่าสืบทอดกันมาในท้องถิ่นนั้นๆ และเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน หรือประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น
3. นิทานเทพนิยาย คือนิทานที่มีเนื้อหาที่เกินความเป็นจริง เนื้อหาธรรมชาติของมนุษย์เช่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาล
4. นิทานตลกขบขันคือนิทานเรื่องสั้นๆ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ความไม่น่าจะเป็นไปได้ต่างๆ เช่นอาจจะเกี่ยวกับความโง่กลโกง
5. นิทานส่งเสริมคุณธรรม คือนิทานเชิงเปรียบเทียบกับชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์
6. นิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์มีสัตว์เป็นตัวเอกของเรื่องคือนิทานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวการอยู่ร่วมกันในสังคมโดยใช้สัตว์เป็นละคร
7. นิทานให้ความรู้เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ยาเสพติด โรคเอดส์ และสิ่งแวดล้อม

8. นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ส่วน เกริก ชื่นพันธ์ (2543:20-22) แบ่งประเภทนิทานตามรูปแบบของนิทาน ออกเป็นประเภทต่างๆ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิทาน หรือเทพนิยาย หรือเรื่องราวปรัมปรา เป็นนิทานหรือนิยาย เกิน ความเป็นจริงเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับอภินิหาร
2. นิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับตำนานพื้นบ้านที่ถูกเล่าขานกันมา
3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เป็นเชิงเปรียบเทียบกับชีวิตและความเป็นอยู่ในสังคมให้เกิดผลในการดำรงชีวิต
4. นิทานวีรบุรุษเป็นนิทานที่อ้างถึงเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆ ที่มีความสามารถกล้าหาญ
5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่มีเรื่องราวของเหตุที่มาของสิ่งใดสิ่งหนึ่งและอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้นๆ ด้วย

6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือความเป็นจริงลึกลับ

7. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอกเป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคม สอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไขเป็นบางครั้งมักเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีที่สนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขันเป็นนิทานที่เปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุมที่ตลกขบขันสนุกสนาน

สรุปได้ว่านิทานสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทคือนิทานพื้นบ้านที่เล่าสืบต่อกันมา นิทานคติสอนใจ นิทานสมัยใหม่ นิทานที่เกี่ยวกับสัตว์ นิทานเทพนิยาย นิทานตลกขบขัน นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ด้วยการสังเกตความสำคัญของเนื้อหาตัวละคร และโวหารจากนั้นก็เป็นที่ของผู้ที่จะนำนิทานนั้นๆ ในแต่ละประเภทมาใช้ให้เหมาะสมกับเด็ก หรือถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ใช้นิทานต้องการ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้ใช้นิทานสอนใจอยู่ในประเภท นิทานสมัยใหม่ ที่ปรับปรุงเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับเด็ก มีเนื้อเรื่องส่งเสริมพฤติกรรม

การเลือกนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย

ทิพย์สุดา นิลสินธพ (2524 : 80-82) ได้กล่าวถึงการเลือกนิทานสำหรับเด็กว่าผู้เล่านิทานควรได้ศึกษาและมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้

1. ความสนใจของเด็กคิดว่าเด็กวัยไหนชอบฟังนิทานประเภทใด ความยาวของนิทานควรเหมาะสมกับวัยและช่วงสมาธิของเด็กนิทานบางเรื่องสนุกแต่ยาวมาก เด็กเล็กๆ อาจหมดความอดทนในการฟัง

2. เนื้อหาในนิทานสอดคล้องกับค่านิยมอะไรให้กับเด็กปลูกฝังคุณธรรม และมีค่าหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

3. ควรมีรูปภาพประกอบนิทานที่มีขนาดพอเหมาะ ภาพชัดเจน มีสีสันสวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจ ภาพควรจะสื่อความหมายหรือสร้างอารมณ์ได้อย่างชัดเจน เด็กจะชอบภาพลายเส้นมากกว่าภาพเลียนแบบของจริงหรือภาพเหมือนารอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ฉวีวรรณ ถินวงศ์ (2526 : 127) ได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสือนิทานที่ไม่ควรนำมาเล่าให้เด็กฟังดังนี้

1. เป็นเรื่องที่หวาดเสียวน่ากลัวอย่างไม่มีเหตุผลเช่นเรื่องเกี่ยวกับภูตผีปีศาจ

2. เรื่องที่เกี่ยวกับกรีกไคร่ การหนีตามกันของหนุ่มสาว
3. เรื่องเกี่ยวกับการพลัดพรากจากพ่อแม่และการถูกทอดทิ้ง
4. เรื่องที่เกี่ยวกับความโหดร้ายทารุณ มีการลงโทษอย่างรุนแรงเกินไปมีการลงโทษอย่างเหมาะสมกับความรู้สึกของเด็กและเหตุผลในการลงโทษนั้นและควรมีการให้อภัยซึ่งกันและกันเพื่อให้เห็นว่าความยุติธรรมยังมีในโลก
5. เรื่องที่ผู้เล่า (ครูและผู้ใหญ่) ไม่ถนัดที่จะเล่า จะทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีได้
6. เรื่องที่สอดแทรกศีลธรรมมากเกินไป บ่อยเกินไปจนเด็กเบื่อ

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่าในการเลือกนิทานให้กับเด็กนั้นควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของเนื้อหา สารระชื้อคิดและคุณธรรมจริยธรรมจากนิทาน ภาษาที่ใช้ขนาดรูปเล่มนิทาน รูปภาพประกอบ ตัวละครความยาวของนิทานวัยของเด็กและความสนใจของเด็กด้วย

รูปแบบการเล่านิทาน

การเล่านิทานถ้าจะเล่าโดยการอ่านหรือการเล่าปากเปล่าโดยไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบเลยจะทำให้ความสนใจของเด็กลดลง ฉะนั้นควรมีรูปแบบและวิธีการที่จะช่วยให้บรรยากาศของการฟัง นิทานน่าสนใจยิ่งขึ้น พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข (2525 : 37) ได้เสนอแนะถึงรูปแบบของการเล่าที่น่าสนใจ

1. การเล่าโดยไม่ใช้อุปกรณ์ใดๆเลย แต่ใช้เสียงประกอบการเล่าที่น่าสนใจ
2. การเล่าโดยใช้ภาพประกอบในการเล่า
3. การเล่าโดยใช้ท่าทางประกอบตามตัวละครในเรื่อง
4. การเล่าโดยแสดงหุ่นประกอบการเล่า โดยใช้หุ่นตัวละครตามเนื้อเรื่องที่เล่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมใจ พวงมาลี (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนกับหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบหุ่นมือ อีกทั้งเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบหุ่นมือเป็นรายสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนวัดยางนอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3

จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ และคู่มือการใช้แผนการจัดกิจกรรม และแบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมและคู่มือการใช้แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคม 3) หุ่นมือ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แลสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือเป็นรายสัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1- 8 สูงขึ้นทุกสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับ สายทิพย์ บำบัดภัย (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเล่านิทานโดยพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเล่านิทานก่อนนอนโดยพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คือเด็กปฐมวัยชาย – หญิง อายุ 5-6 ปี โรงเรียนอนุบาลบ้านนา (วัดช้าง) อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมโรงเรียนอนุบาลองค์กรักษ์(ผดุงประชารักษ์) อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกโรงเรียนตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มทดลองได้รับการเล่านิทานก่อนนอนโดยพ่อแม่ ประกอบด้วย นิทานส่งเสริมจริยธรรมด้านความมีวินัย และด้านความเอื้อเฟื้อ รวมทั้งหมด 6 เรื่อง เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวเด็กปฐมวัย พ่อแม่และครู ก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-square Independent sample t-test และ Paired sample t-test ผลจากการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนจริยธรรมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนทดลองทั้งด้านความมีวินัยและด้านความเอื้อเฟื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$) และยังพบว่า จากการตอบแบบสอบถามของพ่อแม่ และครูต่อพฤติกรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเช่นกัน จากผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ผลการเล่านิทานก่อนนอนของพ่อแม่ทำให้เด็กปฐมวัยเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมจริยธรรมได้ ดังนั้นจึงนำผลการเล่านิทานก่อนนอนดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มอื่นต่อไป

รวมถึงสุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและจิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ 2 การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน 19 คน โรงเรียนวัดโพธิ์งาม อำเภอสรรคบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม รวมทั้งแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัย และแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อีกทั้ง นางวิไลศักดิ์ ราสี (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านการเอื้อเพื่อผลการศึกษา ความเอื้อเพื่อ กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีจิตใจอ่อนโยน มีความเมตตา กรุณา เอื้อเพื่อ เพื่อแผ่เสริมสร้างความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง การศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้มี ความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย โดยใช้นิทาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเพื่อ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และศึกษาประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสี่ตุ๊ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 11 คน โดยได้มาเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้นิทาน จำนวน 10 แผน แบบทดสอบผลการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมด้านความเอื้อเพื่อ

แบบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ที่มีความยากตั้งแต่ 0.44-0.79 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.31-0.73 และมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนแบ่งเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดประสบการณ์ปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.91/88.18 และมีค่าประสิทธิผลเท่ากับ 0.7778 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 77.78 โดยสรุป แผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย โดยใช้ นิทาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเหมาะสม สามารถนำไปพัฒนา นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อได้ดี ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างหนังสือนิทานมีประโยชน์ต่อการเสริมสร้างการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

และ นฤมล จิวแพ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อ พฤติกรรมความเอื้อเฟื้อของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย – หญิง ที่มีอายุ 5-6 ปี จำนวน 15 คนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสวัสดิศึกษา สำนักงานเขตวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยการสุ่มอย่างง่าย เด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เล่านิทานประกอบภาพ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดประสบการณ์ การเล่านิทานประกอบภาพ และแบบทดสอบพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ผลจากการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เล่านิทานประกอบภาพก่อนมีพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า หนังสือนิทานมีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะเด็กเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น มีจินตนาการในเรื่องต่างๆ การจัดกิจกรรมจะต้องมีการสอดแทรกเรื่องเกี่ยวกับการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้ดี และมีความเหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีกับครู เพื่อน และบุคคลอื่นในสังคม เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือ ความมีระเบียบวินัย การแบ่งปัน การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และความรับผิดชอบ ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นพื้นฐานของการพัฒนาสังคมไทยในอนาคตต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการด้านการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. อาจารย์จุฑาทิพย์ โอบอ้อม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. นางปัทมา สิงห์เถื่อน ครู คศ. 1 สาขาปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่ศรีนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2
3. นางอภิญญา โพพินิจ ครู คศ. 1 สาขาปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปางสุด สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดนครสวรรค์

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้ององค์ประกอบหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดแหล่งข้อมูลงานวิจัยเกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 หมวด 1 มาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 กำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า “การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่ตอบสนองธรรมชาติและการพัฒนาของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม” โดยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทั้งนี้ ผู้รายงานได้นำปัญหาการพัฒนาด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเรื่อง การเล่นหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น การรู้จักทำงานที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติตามข้อตกลง การช่วยเหลือแบ่งปัน มาใช้ในการสร้างเนื้อหาของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ดำเนินการสังเคราะห์ข้อค้นพบของงานวิจัย โดย

ขั้นที่ 1 ทำการศึกษาข้อค้นพบจากงานวิจัยเกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและศึกษาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 หมวด 1 มาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขั้นที่ 2 ทำการอ่านข้อค้นพบของงานวิจัยให้เข้าใจ แล้วทำการเรียบเรียงสาระสำคัญของข้อค้นพบด้วยกัน

ขั้นที่ 3 นำเสนอผลการวิจัยซึ่งเป็นผลจากการสังเคราะห์ข้อค้นพบ เพื่อนำไปพัฒนาเป็นหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม ดังต่อไปนี้

เล่มที่ 1 เรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก”

3. นำหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความสอดคล้องขององค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC)

4. ปรับปรุงหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ไปใช้กับเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดนครสวรรค์ ปฐมวัยชาย – หญิง จำนวน 15 คน ช่วงอายุ 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม
2. แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. นำแบบประเมินด้านความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้เชี่ยวชาญตอบ มาตรวจสอบความสมบูรณ์
2. นำแบบประเมินมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, หน้า 124)

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญหาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency = IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้คะแนนดังนี้

+1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยแน่ใจว่า องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสอดคล้องกัน

0 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยไม่แน่ใจว่า องค์ประกอบของหนังสือ นิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสอดคล้องกัน

-1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยแน่ใจว่า องค์ประกอบของหนังสือ นิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ไม่มีความสอดคล้องกัน

3. นำผลจากการให้คะแนนมาทำการวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ โรบินเนลลี (Rovinelli) และ แฮมเบิลตัน (R.K.Hambleton) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, หน้า 124)

4. นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 หน้า 124)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50	องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสอดคล้องกันอย่างแท้จริง
น้อยกว่า 0.50	องค์ประกอบของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ไม่มีความสอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

การสอณโดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ในครั้งนี้ ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยเลือกเด็กปฐมวัย ของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่วงก์ จังหวัด นครสวรรค์ ระดับปฐมวัยชาย – หญิง จำนวน 15 คน ช่วงอายุ 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นก่อน - หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย คือ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2551, หน้า 65) แสดงดังนี้

$$Gr_1 = O_1 \quad T \quad O_2$$

เมื่อ Gr ₁ แทน	กลุ่มหนึ่ง
O ₁ แทน	การทดสอบก่อนเรียน
T แทน	การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย
O ₂ แทน	การวัดผลพัฒนาการพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย หลังได้รับการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

การดำเนินการทดลอง

1. วัดความรู้ พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน โดยใช้แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เรื่อง

2. สังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เรื่อง

3. สังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เรื่อง

4. ผู้รายงานได้ทำการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยตัวผู้รายงานเอง ช่วงเวลาที่ใช้นี้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

5. ผู้รายงานดำเนินการจัดประสบการณ์และวัดความรู้ สังเกตทักษะ และสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมที่เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์จากหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดประสบการณ์

6. เมื่อสิ้นสุดการทดลองกับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้วัดผลการพัฒนาการด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยแบบทดสอบความรู้ แบบสังเกตทักษะ และแบบสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมชุดเดียวกันกับแบบทดสอบความรู้ แบบสังเกตทักษะ และแบบสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมการใช้หนังสือนิทาน

เครื่องมือที่ใช้ในประเมินผลการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการทดลองได้แก่

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม

2. แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น จำนวน 5 แผนการจัดประสบการณ์

3. แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย

4. แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย

5. แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. นำคำตอบจากแบบทดสอบความรู้พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย มาตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด

อีกทั้ง นำคำตอบจากแบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย มาตรวจให้คะแนน เกณฑ์คะแนน 3,2,1 เมื่อเด็กแสดงหรือปฏิบัติพฤติกรรม ให้คะแนนเท่ากับช่องคะแนนในช่องนั้น เช่น ในช่องระดับคะแนน 2 ก็ได้ 2 คะแนน เป็นต้น และนำคำตอบแบบสังเกตจิตพิสัย พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย มาตรวจให้คะแนน เกณฑ์คะแนน 3,2,1 เมื่อเด็กแสดงออกความรู้สึก อารมณ์ สีหน้า ให้คะแนนเท่ากับช่องคะแนนในช่องนั้น เช่น ในช่องระดับคะแนน 2 ก็ได้ 2 คะแนน เป็นต้น

2. นำคะแนนของเด็กปฐมวัยทั้งหมดในแต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบแบบประเมินผลพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ด้วยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test Dependent

4. เปรียบเทียบผลการพัฒนาการด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของผลการพัฒนาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยเด็กปฐมวัย

1. ค่าเฉลี่ย (ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 73-79)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

$(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ $E.I.$ = ดัชนีประสิทธิผล

$\sum_{posttests}$ = ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม

$\sum_{pretests}$ = ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม

N = จำนวนนักเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

4. t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N คือ จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่वंก จังหวัค นครสวรรค์ ระดับปฐมวัยชาย – หญิง จำนวน 15 คน ช่วงอายุ 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือส่งเสริมนิทานพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอเสนอผลการพัฒนา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือส่งเสริมนิทานพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

การตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการพัฒนาผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย และประสิทธิภาพของผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนนำไปทดลองใช้แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้ององค์ประกอบหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง
1. การจัดรูปเล่ม	
1.1 การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	1.00
1.2 กระดาษที่ใช้คงทนถาวร เหมาะสม	1.00
1.3 จำนวนหน้าเหมาะสม	1.00
1.4 การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวรเหมาะสม	1.00
1.5 ขนาดของหนังสือนิทานเหมาะสม จับถือสะดวก	1.00
2. การจัดภาพ	
2.1 ขนาดของภาพ ตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม	1.00
2.2 ลักษณะของภาพประกอบมีความสวยงามเหมาะสม	1.00
2.3 ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน	1.00
2.4 การแบ่งกรอบของภาพแต่ละภาพจัดได้เหมาะสม	1.00
2.5 การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	1.00
2.6 บุคลิกตัวละครเหมาะสม	1.00
3. การดำเนินเรื่อง	
3.1 การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง	1.00
3.2 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเรื่อง	1.00
3.3 การดำเนินเรื่องนำติดตามโดยตลอด	1.00
3.4 ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง	1.00
4. เนื้อหาของเรื่อง	
4.1 เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1.00
4.2 เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน	1.00
4.3 สารของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	1.00
4.4 บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดน่าสนใจ	1.00
4.5 การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้ได้	1.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง
5. การใช้ภาษา	
5.1 ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	1.00
5.2 สำนวนภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน	1.00
5.3 ความยาวของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	1.00
5.4 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	1.00
5.5 ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1.00

จากตารางที่ 1 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่าค่าเฉลี่ยความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 หรือเท่ากับ ร้อยละ 100 ซึ่งแสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนการ ใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการ ใช้หนังสือนิทาน
$\sum X$	37	65
$\bar{X}$	2.47	4.33
ร้อยละ	49.33	86.67

จากตารางที่ 2 แสดงคะแนนวัดผลการทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ	E.I.	=	ดัชนีประสิทธิผล
	$\sum_{posttests}$	=	ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม
	$\sum_{pretests}$	=	ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม
	N	=	จำนวนนักเรียน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

$$= \frac{(65 - 37)}{(15 \times 5) - 37} \times 100 = \frac{28}{38} \times 100 = 73.68$$

ดัชนีประสิทธิผลด้านความรู้ของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 73.68 หมายความว่า เด็กมีความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 73.68

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้	15	2.47	1.46	4.96	.01
หลังการใช้	15	4.33	0.62		

** P<.01

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า ผลการทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนวัดผลการสังเกตทักษะด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

เลขที่	คะแนนก่อนการ ใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการ ใช้หนังสือนิทาน
1	10	14
2	8	11
3	8	13
4	10	15
5	9	14
6	9	15
7	7	11
8	7	11
9	10	15
10	10	15
11	10	15
12	10	15
13	9	15
14	9	15
15	10	15
$\sum X$	136	209
$\bar{X}$	9.07	13.93
ร้อยละ	60.44	92.87

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนวัดผลการสังเกตทักษะด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ	E.I.	=	ดัชนีประสิทธิผล
	$\sum_{posttests}$	=	ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม
	$\sum_{pretests}$	=	ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม
	N	=	จำนวนนักเรียน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบสังเกต

$$= \frac{(209-136)}{(15 \times 15) - 136} \times 100 = \frac{73}{89} \times 100 = 82.02$$

ดัชนีประสิทธิผลด้านทักษะของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 82.02 หมายความว่า เด็กมีทักษะการปฏิบัติด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กมีทักษะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 82.02

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้	15	9.07	1.1	22.60	.01
หลังการใช้	15	13.93	1.62		

** P<.01

จากตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า ผลการสังเกตทักษะการปฏิบัติด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนวัดผลการสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

เลขที่	คะแนนก่อนการใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการใช้หนังสือนิทาน
1	8	14
2	10	14
3	8	14
4	9	14
5	10	15
6	10	15
7	8	12
8	9	14
9	10	14
10	10	14

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนการ ใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการ ใช้หนังสือนิทาน
11	9	15
12	10	14
13	10	15
14	9	14
15	10	15
$\sum X$	140	213
$\bar{X}$	9.33	14.2
ร้อยละ	62.22	94.67

จากตารางที่ 6 แสดงคะแนนวัดผลการสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

การหาดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ	E.I.	=	ดัชนีประสิทธิผล
	$\sum_{posttests}$	=	ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรม
	$\sum_{pretests}$	=	ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม
	N	=	จำนวนนักเรียน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบสังเกต

$$= \frac{(213-140)}{(15 \times 15) - 140} \times 100 = \frac{53}{77} \times 100 = 85.88$$

ดัชนีประสิทธิผลด้านจิตพิสัยของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 85.88 หมายความว่า เด็กมีการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก การแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กมีจิตพิสัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 85.88

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้	17	9.33	0.82	25.35	.01
หลังการใช้	17	14.2	0.77		

** P<.01

จากตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า เด็กมีการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก การแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่वंงก์ จังหวัดนครสวรรค์ มีขั้นตอนในการพัฒนาและสรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการ

ผู้รายงานดำเนินการพัฒนาตามกระบวนการวิจัย แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ แหล่งข้อมูลได้จาก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ ด้านการจัดการเรียน การสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทาน

ส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อน-หลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มที่ใช้ในการทดลองได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยเลือกเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดนครสวรรค์ ชาย – หญิง จำนวน 15 คน ช่วงอายุ 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทั้งนี้มีเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3-4 ปี ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพียง 1 ห้องเรียน แบบแผนการการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย และ แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ

1.1 การพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 1.00

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ดัชนีประสิทธิผลด้านความรู้ของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 73.68 หมายความว่า เด็กมีความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 73.68

ดัชนีประสิทธิผลด้านทักษะของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 82.02 หมายความว่า เด็กมีทักษะการปฏิบัติด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กมีทักษะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 82.02

ดัชนีประสิทธิผลด้านจิตพิสัยของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 85.88 หมายความว่า เด็กมีการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก การแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กมีจิตพิสัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 85.88

2.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า ผลการทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า เด็กมีทักษะการปฏิบัติด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน พบว่า เด็กมีการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก การแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์ด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลการพัฒนาได้ดังนี้

1. การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ จากการพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้พัฒนาได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ ท่านที่ทำการสอนเด็กปฐมวัยที่พบกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยตรง และผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ หลักสูตร คู่มือครู เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการเขียนโครงร่างของแผนการจัดการเรียนรู้ และหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมเด็กปฐมวัย ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม เป็นเพราะในกระบวนการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอยู่ตลอดเวลา ทั้งในการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 หมวด 1 มาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 กำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า “การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม” โดยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทั้งนี้ ผู้รายงานได้นำปัญหาการพัฒนาด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเรื่อง การเล่นหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น การรู้จักทำงานที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติตามข้อตกลง การช่วยเหลือแบ่งปัน มาใช้ในการสร้างเนื้อหาของหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ แบบคูรา(Bandura) นักจิตวิทยาสังคม เชื่อว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนในสังคมเกิดจากการเรียนรู้จากตัวแบบ ทั้งตัวแบบในชีวิตจริงหรือตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ เด็กปฐมวัยจึงเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมจากตัวแบบ ผู้ใหญ่ละสังคมจึงเป็นตัวแบบที่เด็กสังเกตและลอกแบบ จากทฤษฎีข้างต้น เด็กปฐมวัยยังไม่สามารถตัดสินใจเลือกอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองได้ แต่จะประพฤติ

ปฏิบัติตามความเห็นของผู้ใหญ่ ทั้งนี้ กระบวนการจัดประสบการณ์ในหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานได้พัฒนาขึ้น ยังผสมผสานกิจกรรมที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ (สมใจ พวงมาลี, 2549, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย กับ (สายทิพย์ บำบัดภัย, 2552, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง ผลของการเล่านิทานโดยพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย อีกทั้ง (สุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์, 2555, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและ จิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ 2 รวมถึง (นางวิไลศักดิ์ ราศรี, 2553, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านการเอื้อเฟื้อ และ (นฤมล จิวแพ, 2549, หน้าบทคัดย่อ) เรื่อง ผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อของเด็กปฐมวัย ผู้รายงานได้นำผลการพัฒนาผลการจัดกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมการเล่านิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มาบูรณาการเป็นส่วนประกอบของการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น จึงทำให้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมนี้มีประสิทธิภาพ

2. ผลการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยพบว่า ผลการพัฒนาการด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหลังการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่า ก่อนการใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล จิวแพ (2549, หน้าบทคัดย่อ) เรื่อง ผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อของเด็กปฐมวัย ผลจากการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่านิทานประกอบภาพก่อนมีพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ พวงมาลี (2549, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือเป็นรายสัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1-8 สูงขึ้นทุกสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งงานวิจัยของ สุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์ (2555, หน้าบทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและ จิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่

ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้รายงานมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนเด็กปฐมวัย ควรนำหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นไปใช้ส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์พฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้เพียงพอสำหรับเด็กปฐมวัย และผู้สอนเด็กปฐมวัยคนอื่นจะได้นำนวัตกรรมนี้ไปใช้สอนต่อไป

1.3 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย เพื่อวินิจฉัยว่า เด็กมีพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร และจัดกิจกรรมเพิ่มเติมในการแก้ไข หรือส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมของเด็กต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยควบคู่กับการจัดประสบการณ์อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านอื่นที่จำเป็นสำหรับเด็ก โดยใช้กระบวนการในการวิจัยเช่นเดียวกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้สร้างหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมขึ้นมาประกอบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เพื่อจะช่วยให้เสริมสร้างพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นในสังคมของเด็กในวัยอื่น ๆ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์จุฑาทิพย์ โอบอ้อม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. นางปัทมา สิงห์เถื่อน ครู คศ. 1 สาขาปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่ศรีนคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2
3. นางอภิญญา โพพินิจ ครู คศ. 1 สาขาปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปางสุด
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์

ที่ ศธ /

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
๑๔๙ หมู่ ๑๕ ตำบลแม่เลย์
อำเภอแม่เวงจังหวัดนครสวรรค์
๖๐๑๕๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอภิญญา โพพินิจ

ด้วย นางสาวปราณี ชันติวงศ์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรา บุคสีทา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอน
การสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือในครั้งนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถ และเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
ให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวไพลิน ขาวบัว)

ครู คศ. ๑

หัวหน้าสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

โทรศัพท์ ๐๙๖-๒๓๘๒๐๓๔

ที่ ศธ /

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
๑๔๙ หมู่ ๑๕ ตำบลแม่เลี้ยว
อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์
๖๐๑๕๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวจุฑาทิพย์ โอบอ้อม

ด้วย นางสาวปราณี ชันติวงศ์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชร บุตสีทา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอน
การสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือในครั้งนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถ และเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
ให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวไพลิน ขาวบัว)

ครู คศ. ๑

หัวหน้าสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

โทรศัพท์ ๐๙๖-๒๓๘๒๐๓๔

ที่ ศธ /

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
๑๔๙ หมู่ ๑๕ ตำบลแม่เลย์
อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์
๖๐๑๕๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวปัทมา สิงห์เถื่อน

ด้วย นางสาวปรางณี ชันติวงศ์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรา บุคสีทา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอน การสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ เครื่องมือในครั้งนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวไพลิน ขาวบัว)

ครู คศ. ๑

หัวหน้าสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

โทรศัพท์ ๐๙๖-๒๓๘๒๐๓๔

ภาคผนวก ข

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนวัตกรรม
หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนวัตกรรม

หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง : ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม+ 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. การจัดรูปเล่ม				
1.1 การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ				
1.2 กระดาษที่ใช้คงทนถาวร เหมาะสม				
1.3 จำนวนหน้าเหมาะสม				
1.4 การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวรเหมาะสม				
1.5 ขนาดของหนังสือนิทานเหมาะสม จับถือสะดวก				
2. การจัดภาพ				
2.1 ขนาดของภาพ ตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม				
2.2 ลักษณะของภาพประกอบมีความสวยงามเหมาะสม				
2.3 ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน				
2.4 การแบ่งกรอบของภาพแต่ละภาพจัดได้เหมาะสม				
2.5 การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย				
2.6 บุคลิกตัวละครเหมาะสม				
3. การดำเนินเรื่อง				
3.1 การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง				

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม+	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	1	0	-1	
3.2 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเรื่อง				
3.3 การดำเนินเรื่องน่าติดตาม โดยตลอด				
3.4 ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง				
3.1 การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง				
4. เนื้อหาของเรื่อง				
4.1 เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
4.2 เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน				
4.3 สารของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน				
4.4 บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดน่าสนใจ				
4.5 การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้ได้				
5. การใช้ภาษา				
5.1 ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย				
5.2 จำนวนภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน				
5.3 ความยาวของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน				
5.4 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง				
5.5 ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง.
ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ค

- คู่มือการใช้แบบทดสอบความรู้พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

- ตัวอย่างแบบทดสอบความรู้พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

- คู่มือการใช้แบบสังเกตทักษะพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

- ตัวอย่างแบบสังเกตทักษะพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

- คู่มือการใช้แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

- ตัวอย่างแบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คู่มือการใช้แบบทดสอบการความรู้พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบการเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ใช้ทดสอบเด็กศูนย์พัฒนาเด็กบ้านใหม่ เจ้าพระยา ช่วงอายุ 3-4 ปี

2. ลักษณะของแบบทดสอบมี 5 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ก่อนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ช่วงที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

แบบทดสอบจะมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ โดยมีตัวเลือกเป็นเรื่องราวรูปภาพพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

3. เกณฑ์การให้คะแนนเป็น 0 และ 1 ดังนี้

3.1 คะแนน 0 คะแนน หมายถึง เมื่อเด็กเลือกพฤติกรรมที่แสดงออกพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมที่ไม่ถูกต้อง และไม่ตอบ

3.2 คะแนน 1 คะแนน หมายถึง เมื่อเด็กเลือกพฤติกรรมที่แสดงออกพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ถูกต้อง

5. ดำเนินการทดสอบพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยทีละข้อ ทีละคน

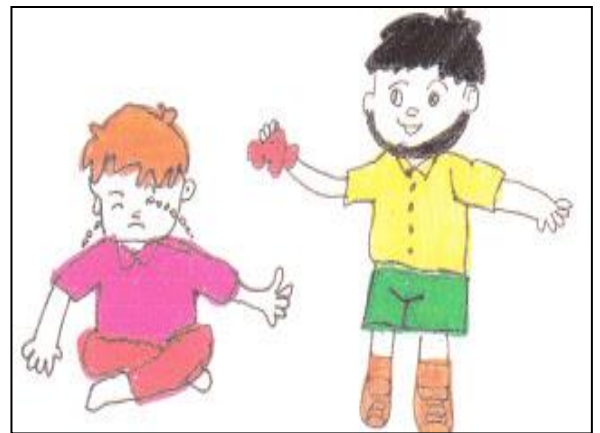
แบบทดสอบการความรู้พฤติกรรมอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

หลังการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

ชื่อ ระดับชั้น 3 ขวบ รวมคะแนน ข้อ

คำชี้แจง ให้เด็กนักเรียนทำเครื่องหมาย X บนคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ภาพเหตุการณ์ใดที่เด็กๆ ไม่ควรปฏิบัติ

2. เหตุการณ์ใดที่เด็กๆ ควรปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรม

3. ภาพเหตุการณ์ใดที่เด็กๆ ไม่ควรปฏิบัติกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4. ภาพเหตุการณ์ใดที่เด็กควรปฏิบัติเมื่ออยู่ในชั้นเรียน

5. ภาพเหตุการณ์ใดที่ปฏิบัติได้ถูกต้องเมื่ออยู่ที่โรงเรียน

**คู่มือการใช้แบบสังเกตทักษะ
พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย**

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตทักษะ พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ใช้สังเกตเด็กศูนย์พัฒนา
เด็กบ้านใหม่เจ้าพระยา ช่วงอายุ 3-4 ปี

2. ขั้นตอนในการสังเกต

2.1 ผู้สังเกตเขียน ครั้งที่ วัน/เดือน/ปี/เวลา ที่ทำการสังเกต

2.2 ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย

2.3 การสังเกตให้ผู้สังเกต ทำการสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล

3. การบันทึกการสังเกต

3.1 เมื่อสังเกตพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัยตรงกับข้อใด
และช่องระดับคะแนนพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัยตรงกับข้อใดให้ทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น โดยทำการบันทึกดังนี้

ช่องระดับคะแนน 3 เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน

ช่องระดับคะแนน 2 เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมได้บ้างแต่ยังไม่ค่อยชัดเจน

ช่องระดับคะแนน 1 เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมได้ไม่ชัดเจน

4. เกณฑ์การให้คะแนน

4.1 ในช่วงเวลาที่สังเกตเด็ก เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมตรงกับ
ข้อใดและช่องใดให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

4.2 ถ้าพบเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนใดก็ให้คะแนนเท่ากับช่องคะแนนในช่อง
นั้น เช่น ในช่องระดับคะแนน 2 ก็ได้ 2 คะแนน เป็นต้น

แบบสังเกตทักษะ

พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ก่อน การจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคะแนน ที่เด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

เลข ที่	ชื่อ – สกุล	ทำกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น และครู			ปฏิบัติตาม ข้อตกลงใน ห้องเรียน			มีความเป็น ผู้นำ ผู้ตามที่ดี			มีความ รับผิดชอบ งานที่ได้รับ มอบหมาย			แสดงความ เคารพการ ไหว้/การขอ โทษ/การ ขอบคุณ			สรุป คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา																
2.	เด็กชายระพี รัตนสมุทร																
3.	เด็กชายอัสมิ เต็มสุรวงศ์																
4.	เด็กชายอนุวัต สิริมาด																
5.	เด็กชายสุรินพจน์ นาคอิ่ง																
6.	เด็กชายณภัสกร นกครุฑ																
7.	เด็กชายพิชยะ รักศรี																
8.	เด็กชายพีรวิษฐ์ สิงห์ลี																
9.	เด็กหญิงพลอยณภัส นาคแดง																
10.	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม																
11.	เด็กหญิงศิริณา ช่อมะกอก																
12.	เด็กหญิงวรารัตน์ มีสกุล																
13.	เด็กหญิงพลอยไพลิน เลินไธสง																
14.	เด็กหญิงอริชนัน บุญเลิศ																
15.	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี																

ข้อเสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

แบบสังเกตทักษะ

พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

หลัง การการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคะแนน ที่เด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

เลข ที่	ชื่อ – สกุล	ทำกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น และครู			ปฏิบัติตาม ข้อตกลงใน ห้องเรียน			มีความเป็น ผู้นำ ผู้ตามที่ดี			มีความ รับผิดชอบ งานที่ได้รับ มอบหมาย			แสดงความ เคารพการ ไหว้/การขอ โทษ/การ ขอบคุณ			สรุป คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา																
2.	เด็กชายระพี รัตนสมุทร																
3.	เด็กชายอัสณี เต็มสุรวงศ์																
4.	เด็กชายอนุวัต สิริมาด																
5.	เด็กชายสุธิณพัชน์ นาคอิ่ง																
6.	เด็กชายนภัสกร นกครุฑ																
7.	เด็กชายพิชยะ รักศรี																
8.	เด็กชายพีรวิษฐ์ สิงห์ลี																
9.	เด็กหญิงพลอยนภัส นาคแดง																
10.	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม																
11.	เด็กหญิงศิริณา ช่อมะกอก																
12.	เด็กหญิงวรารัตน์ มีสกุล																
13.	เด็กหญิงพลอยไพลิน เลินไธสง																
14.	เด็กหญิงอริชนัน บุญเลิศ																
15.	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี																

ข้อเสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

คู่มือการใช้แบบสังเกตจิตพิสัย
พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ใช้สังเกตเด็กศูนย์พัฒนาเด็กบ้านใหม่เจ้าพระยา ช่วงอายุ 3-4 ปี

2. ขั้นตอนในการสังเกต

2.1 ผู้สังเกตเขียน ครั้งที่ วัน/เดือน/ปี/เวลา ที่ทำการสังเกต

2.2 ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย

2.3 การสังเกตให้ผู้สังเกต ทำการสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล

3. การบันทึกการสังเกต

3.1 เมื่อสังเกตจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัยตรงกับข้อใด และช่องระดับคะแนนพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัยตรงกับข้อใด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น โดยทำการบันทึกดังนี้

ช่องระดับคะแนน 3 เมื่อเด็กแสดงออกได้อย่างชัดเจน

ช่องระดับคะแนน 2 เมื่อเด็กแสดงออกได้บ้างแต่ยังไม่ค่อยชัดเจน

ช่องระดับคะแนน 1 เมื่อเด็กแสดงออกได้ไม่ชัดเจน

4. เกณฑ์การให้คะแนน

4.1 ในช่วงเวลาที่สังเกตเด็ก เมื่อเด็กแสดงจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมตรงกับข้อใดและช่องใดให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

4.2 ถ้าพบเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนใดก็ให้คะแนนเท่ากับช่องคะแนนในช่องนั้น เช่น ในช่องระดับคะแนน 2 ก็ได้ 2 คะแนน เป็นต้น

แบบสังเกตจิตพิสัย

พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

ก่อน การการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคะแนน ที่เด็กปฐมวัยแสดงเจตคติ ความรู้สึก

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

เลข ที่	ชื่อ – สกุล	มีความสนใจ ที่จะเรียนรู้			มีความสุข/ ความ สนุกสนาน			มีน้ำใจช่วย และเหลือ ผู้อื่น			แบ่งปันของ เล่นของใช้			แสดงออกถึง ความพึงพอใจ ชื่นชม			สรุป คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา																
2.	เด็กชายระพี รัตนสมุทร																
3.	เด็กชายอัสมิ เต็มสุรวงศ์																
4.	เด็กชายอนุวัต สิริมาด																
5.	เด็กชายสุริณพัชร์ นาคอิ่ง																
6.	เด็กชายนกัศกร นกครุฑ																
7.	เด็กชายพิชยะ รักศรี																
8.	เด็กชายพีรวิษณุ สิงห์ลี																
9.	เด็กหญิงพลอยนภัส นาคแดง																
10.	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม																
11.	เด็กหญิงศิริรภา ช่อมะกอก																
12.	เด็กหญิงวรารัตน์ มีสกุล																
13.	เด็กหญิงพลอยไพลิน เกลินไธสง																
14.	เด็กหญิงอรินัน บัญเลส																
15.	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี																

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

แบบสังเกตจิตพิสัย

พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

หลัง การการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคะแนน ที่เด็กปฐมวัยแสดงเจตคติ ความรู้สึก

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

เลข ที่	ชื่อ – สกุล	มีความสนใจ ที่จะเรียนรู้			มีความสุข/ ความ สนุกสนาน			มีน้ำใจช่วย และเหลือ ผู้อื่น			แบ่งปันของ เล่นของใช้			แสดงออกถึง ความพึงพอใจ ชื่นชม			สรุป คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา																
2.	เด็กชายระพี รัตนสมุทร																
3.	เด็กชายอัสมิ เต็มสุรวงศ์																
4.	เด็กชายอนุวัต สิริมาด																
5.	เด็กชายสุรินทร์ พันธ์ นาคอิ่ง																
6.	เด็กชายนภัสกร นกครุฑ																
7.	เด็กชายพิชยะ รักศรี																
8.	เด็กชายพีรวิษณุ สิงห์ลี																
9.	เด็กหญิงพลอยนภัส นาคแดง																
10.	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม																
11.	เด็กหญิงศิริรภา ช่อมะกอก																
12.	เด็กหญิงวรารัตน์ มีสกุล																
13.	เด็กหญิงพลอยไพลิน เกลินไธสง																
14.	เด็กหญิงอรินัน บัญเลส																
15.	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี																

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

ภาคผนวก ง

- คะแนนแสดงผลความรู้พฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย
- คะแนนแสดงผลทักษะพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย
- คะแนนแสดงผลจิตพิสัยพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของเด็กปฐมวัย

ตาราง แสดงคะแนนทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้หนังสือ
 นิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม ภาคเรียนที่
 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เลขที่		ก่อน (X)	X ²	หลัง (X)	X ²	D	D ²
1	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา	1	1	5	25	4	16
2	เด็กชายระพี รัตนสมุทร	1	1	4	16	3	9
3	เด็กชายอัสนี เต็มสุวิวงศ์	3	9	4	16	1	1
4	เด็กชายอนวัต สิริมาด	3	9	4	16	1	1
5	เด็กชายสุรินทร์ พันธ์ นาคอึ้ง	3	9	3	9	0	0
6	เด็กชายนภัสกร นกครุฑ	5	25	5	25	0	0
7	เด็กชายพิชยะ รักศรี	3	9	4	16	1	1
8	เด็กชายพีรวิษฐ์ สิงห์ลี	1	1	4	16	3	9
9	เด็กหญิงพลอยนภัส นาคแดง	3	9	4	16	1	1
10	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม	4	16	5	25	1	1
11	เด็กหญิงศิรินภา ช่อมะกอก	1	1	4	16	3	9
12	เด็กหญิงวรารัตน์ มีสกุล	5	25	5	25	0	0
13	เด็กหญิงพลอยไพลิน เลินไธสง	1	1	4	16	3	9
14	เด็กหญิงอริชนัน บุญเลิศ	2	4	5	25	3	9
15	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี	1	1	5	25	4	16
$\sum X$		37	121	65	287	28	82
$\bar{X}$		2.47	8.07	4.33	19.13	1.87	5.47
ร้อยละ		49.33		86.67			

ตาราง แสดงคะแนนเปรียบเทียบผลการทดสอบความรู้ด้านพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็ก
ปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เลขที่	คะแนนก่อนการ ใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการ ใช้หนังสือนิทาน
1	1	5
2	1	4
3	3	4
4	3	4
5	3	3
6	5	5
7	3	4
8	1	4
9	3	4
10	4	5
11	1	4
12	5	5
13	1	4
14	2	5
15	1	5
$\sum X$	37	65
$\bar{X}$	2.47	4.33
ร้อยละ	49.33	86.67

ตาราง แสดงคะแนนการสังเกตทักษะด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้
หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เลขที่		ก่อน (X)	X ²	หลัง (X)	X ²	D	D ²
1	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา	10	100	14	196	4	16
2	เด็กชายระพี รัตนสมุทร	8	64	11	121	3	9
3	เด็กชายอัสนี เต็มสุริวงศ์	8	64	13	169	5	25
4	เด็กชายอนุวัต สิริมาด	10	100	15	225	5	25
5	เด็กชายสุรินทร์ พันธ์ นาคอึ้ง	9	81	14	196	5	25
6	เด็กชายณภัสกร นกกรุฑ	9	81	15	225	6	36
7	เด็กชายพิชยะ รักศรี	7	49	11	121	4	16
8	เด็กชายพีรวิทย์ สิงห์ลี	7	49	11	121	4	16
9	เด็กหญิงพลอยนภัส นาคแดง	10	100	15	225	5	25
10	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม	10	100	15	225	5	25
11	เด็กหญิงศิริณา ช่อมะกอก	10	100	15	225	5	25
12	เด็กหญิงวรรณรัตน์ มีสกุล	10	100	15	225	5	25
13	เด็กหญิงพลอยไพลิน เลินไธสง	9	81	15	225	6	36
14	เด็กหญิงอริชนัน บุญเลิศ	9	81	15	225	6	36
15	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี	10	100	15	225	5	25
$\sum X$		136	1250	209	2949	73	365
$\bar{X}$		9.07	83.33	13.93	196.6	4.87	24.33
ร้อยละ		60.44		92.87			

ตาราง แสดงคะแนนเปรียบเทียบผลการสังเกตทักษะด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เลขที่	คะแนนก่อนการใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการใช้หนังสือนิทาน
1	10	14
2	8	11
3	8	13
4	10	15
5	9	14
6	9	15
7	7	11
8	7	11
9	10	15
10	10	15
11	10	15
12	10	15
13	9	15
14	9	15
15	10	15
$\sum X$	136	209
$\bar{X}$	9.07	13.93
ร้อยละ	60.44	92.87

ตาราง แสดงคะแนนการสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจากการใช้
หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เลขที่		ก่อน (X)	X ²	หลัง (X)	X ²	D	D ²
1	เด็กชายณัฏพงษ์ ไชยเสนา	8	64	14	196	6	36
2	เด็กชายระพี รัตนสมุทร	10	100	14	196	4	16
3	เด็กชายอัสนี เต็มสุริวงศ์	8	64	14	196	6	36
4	เด็กชายอนุวัต สิริมาด	9	81	14	196	5	25
5	เด็กชายสุรินทร์พันธ์ นาคอึ้ง	10	100	15	225	5	25
6	เด็กชายนภัสกร นกครุฑ	10	100	15	225	5	25
7	เด็กชายพิชยะ รักศรี	8	64	12	144	4	16
8	เด็กชายพีรวิชญ์ สิงห์ลี	9	81	14	196	5	25
9	เด็กหญิงพลอยนภัส นาคแดง	10	100	14	196	4	16
10	เด็กหญิงขวัญจิรา นาอุดม	10	100	14	196	4	16
11	เด็กหญิงศิริินภา ช่อมะกอก	9	81	15	225	6	36
12	เด็กหญิงวรารัตน์ มีสกุล	10	100	14	196	4	16
13	เด็กหญิงพลอยไพลิน เกลินไธสง	10	100	15	225	5	25
14	เด็กหญิงอริชนัน บุญเลิศ	9	81	14	196	5	25
15	เด็กหญิงวรรณิดา พงษ์ทองดี	10	100	15	225	5	25
$\sum X$		140	1316	213	3033	73	363
$\bar{X}$		9.33	87.73	14.2	202.2	4.87	24.2
ร้อยละ		62.22		94.67			

ตาราง แสดงคะแนนเปรียบเทียบผลการสังเกตจิตพิสัยด้านพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ก่อนและหลังจากการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็ก ปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เลขที่	คะแนนก่อนการ ใช้หนังสือนิทาน	คะแนนหลังการ ใช้หนังสือนิทาน
1	8	14
2	10	14
3	8	14
4	9	14
5	10	15
6	10	15
7	8	12
8	9	14
9	10	14
10	10	14
11	9	15
12	10	14
13	10	15
14	9	14
15	10	15
$\sum X$	140	213
$\bar{X}$	9.33	14.2
ร้อยละ	62.22	94.67

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้

หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คู่มือแผนการจัดประสบการณ์

การพัฒนาหนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

แผนการจัดประสบการณ์พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ช่วงอายุ 3-4 ปี โดยใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อในการส่งเสริม ซึ่งแผนการจัดประสบการณ์ประกอบด้วย

1. สารการเรียนรู้
2. จุดประสงค์
3. เนื้อหา
4. วิธีการดำเนินการกิจกรรม
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้
6. การวัดและการประเมินผล

ทั้งนี้แผนการจัดประสบการณ์พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีแนวทางการดำเนินการกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม 1 สัปดาห์ จัดกิจกรรมในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของแต่ละวัน ระหว่างเวลา 09.30 น. - 09.50 น. ครั้งละ 20 นาที

2. หนังสือนิทานที่นำมาส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย มีจำนวน 1 เรื่อง โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ดังนี้

- 2.1 พฤติกรรมการร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆ
- 2.2 พฤติกรรมการช่วยเหลือ แบ่งปัน
- 2.3 พฤติกรรมการเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี/การปฏิบัติตามข้อตกลง

3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแต่ละวันมีดังนี้

- 3.1 ชื่นนำ โดยใช้การสนทนา การร้องเพลง ปริศนาคำทายหรือคำคล้องจอง
- 3.2 ชื่นสอน โดยใช้หนังสือนิทานอ่านให้เด็กฟัง ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ในนิทาน

3.3 ชื่นสรุปสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมเชื่อมโยงไปสู่ตัวละครในนิทานที่อ่านให้ฟัง

4. การวัดและประเมินผลใช้แบบสังเกตพฤติกรรม โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยระหว่างทำกิจกรรม และแบบทดสอบความรู้ โดยให้เด็กเป็นผู้ทำแบบทดสอบก่อน – หลังการจัดประสบการณ์

แผนการจัดประสบการณ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย
นิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก”

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา 09.30 – 09.50 น. รวม 20 นาที

1. สาระการเรียนรู้

“การปฏิบัติตามข้อตกลง” เป็นการแสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เป็นสิ่งจำเป็นในห้องเรียน สอนให้เด็กรู้ว่าอิสรภาพที่แท้จริงต้องมีขอบเขต ข้อตกลงในการทำกิจกรรม และรู้จักรอคอยตามลำดับก่อนหลัง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เด็กสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงในชั้นเรียนได้
- 2.2 เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นจากนิทานที่ได้ฟังได้
- 2.3 เด็กสามารถบอกหน้าที่ของตนเองได้

3. เนื้อหา

นิทานเรื่อง ผักบุ้งผู้น่ารัก

4. วิธีการดำเนินกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “ผู้นำ ผู้ตาม”
- 4.1.2 เด็กและครูสร้างข้อตกลงในการฟังนิทานร่วมกัน

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก” ให้เด็กฟัง และสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องราวในนิทาน
- 4.2.2 ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานที่ได้ฟัง

4.3 ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสนทนา สรุปเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทานที่ได้ฟัง
โดยใช้คำถาม ดังนี้

4.3.1 ผักบุ้งเป็นเด็กนิสัยอย่างไร

4.3.2 เด็กๆคิดว่าผักบุ้งเป็นเด็กดีไหมคะ

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- เพลง ผู้นำ ผู้ตาม
- นิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้นำรัก”

6. การวัดและการประเมินผล

6.1 วิธีการวัด

- ความสนใจและมีส่วนร่วมในการฟังนิทาน
- การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นของเด็ก

6.2 เครื่องมือ

- แบบสังเกตพฤติกรรม

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

(คำร้องทำนอง สุภาพร เทพยสุวรรณ)

เพลง “ผู้นำ ผู้ตาม”

มองดูฉันแล้ว ก็ทำตาม

ลา.....ลา.....ลา.....

ต่อจากนั้นก็ตาของเธอ

ฉันจะทำตามเธอเหมือนกัน

ลา.....ลา.....ลา.....

แผนการจัดประสบการณ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย
นิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก”

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา 09.30 – 09.50 น. รวม 20 นาที

1. สาระการเรียนรู้

“การช่วยเหลือ แบ่งปัน” เป็นการแสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การที่เด็กแบ่งปันสิ่งของหรือของใช้ให้กับเพื่อน การให้คำแนะนำเพื่อน ปลอดภัยกับเพื่อน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เด็กสามารถบอกและปฏิบัติตนช่วยเหลือ แบ่งปันเพื่อนได้
- 2.2 เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นจากนิทานที่ได้ฟังได้

3. เนื้อหา

นิทานเรื่อง ผักบุ้งผู้น่ารัก

4. วิธีการดำเนินกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “ขอบคุณขอบใจ”
- 4.1.2 เด็กและครูสร้างข้อตกลงในการฟังนิทานร่วมกัน

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก” ให้เด็กฟัง และสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาการช่วยเหลือ การแบ่งปันในนิทาน

- 4.2.2 ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทาน

4.3 ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสนทนา สรุปเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทานที่ได้ฟัง โดยใช้

คำถาม ดังนี้

- 4.3.1 ผักบุ้งช่วยเหลือ แบ่งปันอะไรให้เพื่อน
- 4.3.2 เด็กๆคิดว่าผักบุ้งปฏิบัติต่อเพื่อนดีไหมคะ

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- นิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้นำรัก”

6. การวัดและการประเมินผล

6.1 วิธีการวัด

- ความสนใจและมีส่วนร่วมในการฟังนิทาน
- การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นของเด็ก

6.2 เครื่องมือ

- แบบสังเกตพฤติกรรม

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

(คำร้องทำนอง สุภาพร เทพสุวรรณ) เพลง ขอบคุณ ขอบใจ

เมื่อผู้ใหญ่ใจดีให้ของ หนูหนูควรต้องนึกถึงบุญคุณ
น้อมไหว้กล่าวคำขอบคุณ เพื่อนมีใจเพื่อแผ่กรุณา
นึกถึงบุญคุณกล่าวคำขอบใจ

แผนการจัดประสบการณ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย
นิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก”

ครั้งที่วันที่เดือนพ.ศ. เวลา 09.30 – 09.50 น. รวม 20 นาที

1. สาระการเรียนรู้

“การร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆ” เป็นการแสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การเล่นของเล่นทุกอย่างหรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เด็กๆควรมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่นหรือทำกิจกรรม ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เด็กสามารถรู้จักและร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆได้
- 2.2 เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นจากนิทานที่ได้ฟังได้

3. เนื้อหา

นิทานเรื่อง ผักบุ้งผู้น่ารัก

4. วิธีการดำเนินกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “รถไฟ”
- 4.1.2 เด็กและครูสร้างข้อตกลงในการฟังนิทานร่วมกัน

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก” ให้เด็กฟัง และสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาการร่วมมือในนิทาน

4.2.2 ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทาน

4.3 ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสนทนา สรุปเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทานที่ได้ฟัง โดยใช้

คำถาม ดังนี้

- 4.3.1 เด็กๆคิดว่าผักบุ้งให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆหรือไม่

4.3.2 ผักนึ่งร่วมมือทำกิจกรรมกับเพื่อนและครูอะไรบ้าง

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- นิทานเรื่อง “ผักนึ่งน่ารัก”

6. การวัดและการประเมินผล

6.1 วิธีการวัด

- ความสนใจและมีส่วนร่วมในการฟังนิทาน
- การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นของเด็ก

6.2 เครื่องมือ

- แบบสังเกตพฤติกรรม

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

เพลง รถไฟ ไปเซเว่น

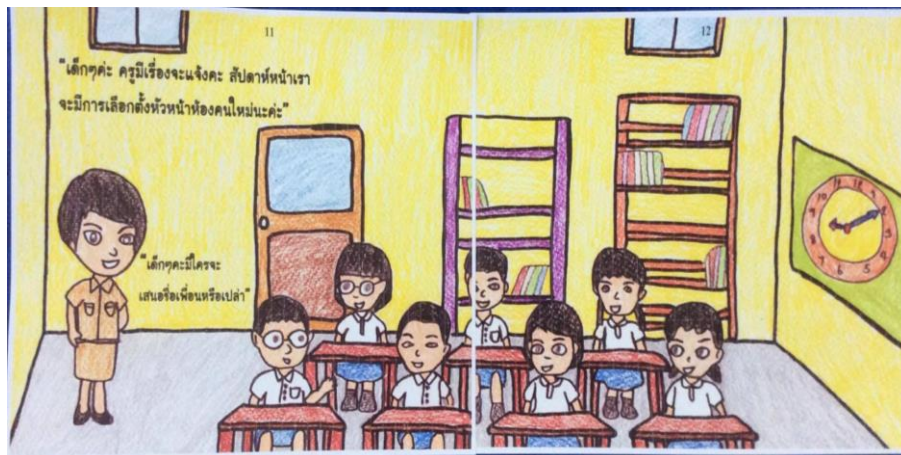
รถไฟจะไปเซเว่น เซเว่นเซเว่นอยู่ไหน
เซเว่นสวัสดีคะ เซเว่นสวัสดีคะ รับอะไรดีคะ ขนมหีบๆซาลาเปา

ภาคผนวก ฉ
-เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นิทานเรื่อง “ผักบุ้งผู้น่ารัก”

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวปราณี ชันติวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	20 มกราคม 2528
สถานที่เกิด	นครสวรรค์ ประเทศไทย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 18 หมู่ 15 ตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงก่ จังหวัดนครสวรรค์ 60150
เบอร์โทรศัพท์	0962382034
Mail	dusit576115131118@gmail.com
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงก่ จังหวัดนครสวรรค์
ตำแหน่งงาน	ผู้ดูแลเด็ก
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2544 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน ตำบลม่วงก่ อำเภอม่วงก่ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2547 ระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า วิทยาลัยเทคนิคม่วงก่ ตำบลวังชัน อำเภอม่วงก่ จังหวัดนครสวรรค์ ปัจจุบัน กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ภาพดำเนินการวิจัย

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวง. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 200)
นางวิไลศักดิ์ ราศรี .(2553). นิทานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านการเอื้อเฟื้อ
นฤมล จิวแพ .(2549).การเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อ
มาลี .(2549). กิจกรรมการเล่านิทาน
สายทิพย์ บำบัดภัย .(2552). การเล่านิทาน
สุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์ .(2555). นิทานส่งเสริมคุณธรรมประกอบหุ่นมือ
เฮอร์ล็อก .(Hurlock, 1978 : 228).พัฒนาการทางสังคม